

[Indenrigsministeren.]

kan det ærede Medlem sige, men det kan jeg ikke som Indenrigsminister sige, for det vilde være en Optræden fra Indenrigsministeriets Side over for Københavns Kommune, som vilde være lige stik mod den Fremgangsmaade, som Tilsynsmyndighederne følger i den øvrige Del af Landet, hvad enten det er Indenrigsministeriet eller Amterne, der har Tilsynet. Derfor ser jeg ogsaa hele denne Optræden af det konservative Parti, hvorved det ganske vil se bort fra alle ekstraordinære Udgifter og forbeholde sig at kræve ind i den kommende Tid uden at ville sige til Borgerne, at de maa betale det — denne Optræden ser jeg kun som et Led i det ærede Partis interne Bevægelse her i København og kan derfor ikke tillægge den større Betydning.

Der næst maa jeg maaske til det ærede Medlem Hr. Stensballe sige, at jeg synes, det ærede Medlems sidste Bemærkninger giver et uhyggeligt Indblik i, paa hvad Maade det ærede Medlem forbereder sig til Behandlingen af Lovforslagene her i Rigsdagen. Jeg troede, noget saadant for en Ordførers Vedkommende foregik ved, at han satte sig ind i Lovforslaget og Bemærkningerne til dette og eventuelt i den Lovgivning, som det drejer sig om. Men nu synes det ærede Medlem Hr. Stensballe pludselig at indføre en anden Fremgangsmaade, nemlig at man blot læser Forhandlingerne i det andet høje Ting, og hvis der skulde være Fejl af den ene eller den anden Art, saa regner man, at det, der er sagt af alle i det andet høje Ting, er det rigtige, medens det, der staar i Lovforslaget og dets Bemærkninger, er forkert. Den Fremgangsmaade vil jeg ikke anbefale som den almindelige. Den giver Anledning til megen Fortrydelse og mange overflødige Ord. Men altsaa, det ærede Medlem er nu enig med mig i, hvorledes dette Lovforslag er at forstaa, og at de Forudsætninger, det ærede Medlem før gik ud fra, er forkerte. Jeg beklager saa, at det ærede Medlem ikke deraf vil drage den Konsekvens at stemme for Lovforslaget. Jeg er altid meget glad, naar det ærede Medlem og hans Parti vil give Tilslutning til de Forslag, jeg fremsætter, men kan det ikke lade sig gøre, maa jeg selvfølgelig undvære den.

Det ærede Medlem fremsatte endelig et Par Bemærkninger om, at han ikke forstod dette med Henlæggelserne; han maatte opfatte det saadan, at disse Henlæggelser ikke forelaa som likvide Midler. Nej, jeg vil tro, at i Almindelighed foreligger saadanne Henlæggelser ikke som likvide Midler.

Saadanne Henlæggelser er vel, hvad enten de foregaar i Stat eller Kommune eller under andre tilsvarende Forhold, anvendt til Kapitalinvesteringer. Dette Spørgsmaal er jo slet ikke et Spørgsmaal om Likviditet, men det er et Spørgsmaal om at drage Skillelinien mellem Driftsbudget og Kapitalbudget. Her er det altsaa, vi maa erindre, at i Københavns Kommune er der, naar vi tager de sidste 8 Aar som Helhed, ført mere tilbage fra Kapitalbudgettet til Driftsbudgettet, end der er ført den modsatte Vej, og det opfordrer os alle til uden Hensyn til, hvordan man vil stille sig for et enkelt Aar, ikke at fremstille Forholdene, som om Københavns Kommune gennem alle disse Aar har püget Penge sammen, som nu ligger paa en saadan Maade, at man uden Betæneligheder kan føre dem tilbage til Driften.

Halfdan Hendriksen: Den Definition af Udtrykket „nye Love“, den højtærede Indenrigsminister har givet, og som jo er i Overensstemmelse med Bemærkningerne, er ogsaa i Overensstemmelse med min Forstaaelse af Lovforslaget — eller var i Overensstemmelse med min Forstaaelse af Lovforslaget, indtil det ærede Medlem Hr. Lannung saa stærkt nuancerede netop dette Udtryk „nye Love“ og understregede, at det drejede sig kun om Udgifter vedrørende nye Love. I mit Hjertes Naivitet, og da der jo har været en Række Misforstaaelser paa andre Omraader, der er kommet for Dagen under denne Forhandling, troede jeg derfor, at der ogsaa her kunde skjule sig en eller anden Misforstaaelse; men nu er jeg altsaa klar over, at det er der ikke.

Den højtærede Indenrigsminister fremsatte yderligere nogle Bemærkninger om, at den konservative Gruppens Stilling paa Raadhuset til dette Spørgsmaal naturligvis skyldtes interne Grunde — interne Manøvrer, tror jeg var det Udtryk, den højtærede Indenrigsminister brugte. Hvorfor siger den højtærede Indenrigsminister ikke det samme til den radikale Gruppe? Den radikale Gruppe og den konservative Gruppe har jo under Forhandlingerne paa Raadhuset over for disse Spørgsmaal indtaget praktisk talt nøjagtig det samme Standpunkt, saa jeg vil overlade til det ærede Medlem Hr. Lannung og den højtærede Indenrigsminister at udkæmpe denne Kamp indbyrdes. Jeg skal ikke blande mig i den.

Stensballe: Jeg vil blot sige til den højtærede Indenrigsminister, at man ikke kan bebrejde mig, at jeg ikke har læst